

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7285

гр. София, 29.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 29.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

като разгледа дело номер **8338** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Т. Т. А. чрез адв. И. А. срещу заповед № РВЕ23-РД09-20 от 19.01.2023 г. на кмета на Столична община район „В.“. В жалбата е направено и искане за спиране изпълнението на заповедта, като е посочено основанието по чл. 166, ал. 1 от АПК.

Жалбоподателят излага доводи, че обжалваната заповед е нищожна, алтернативно незаконосъобразна, тъй като имотът, който е предмет на административния акт не е безстопанствен и е единственото жилище на Т. А.. Посочено е, че жалбоподателят живее в имота от 2002 г. заедно със съпругата си и трите им деца.

Ответникът по оспорването в молба, с която жалбата е администрирана до съда, изразява становище за нейната недопустимост и неоснователност. Посочва, че процедурата по завладяване на безстопанствения имот от страна на общината е проведена изцяло съобразно нормативните изисквания, регламентирани в Наредбата за общинската собственост.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и приложените по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С обжалваната заповед № РВЕ23-РД09-20 от 19.01.2023 г. на основание чл. 46, ал. 1, т. 3 и т. 12 ЗМСМА, чл. 13, ал. 2 от ЗОС, чл. 10, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от Наредба за общинската собственост на Столичния общински съвет, кметът на СО, район „В.“ е наредил да се завладее недвижим имот, находящ се в [населено място], р-н „В.“, [улица], ПИ с идентификатор 68134.306.213, заедно с построени сгради в него с идентификатори 68134.306.213.1 и 68134.306.213.3. Със заповедта са определени конкретни мерки за привеждане на имотите в състояние да бъдат използвани по предназначение, а именно: да се прекрати свободния достъп до помещенията на сградите, като се вземат мерки за ограничаване достъпа до имота на външни лица. Тази заповед била публикувана на официалната интернет страница на район „В.“. В законоустановения 14-дневен срок не постъпили жалби срещу заповедта.

На 03.08.2023 г. на жалбоподателя била връчена покана за доброволно освобождаване на имот, издадена от кмета на СО-район „В.“, в която било посочено, че до 21.08.2023 г. следва да бъде преустановено ползването и доброволно да бъде освободен неправомерно обитавания от него имот. Тъй като това не се случило, на 22.08.2023 г. в изпълнение на заповед № РВЕ23-РД09-257/21.08.2023 г. на кмета на СО-район „В.“ имотът бил принудително иззет, като бил съставен протокол за опис на находящите се в него движими вещи в присъствието на жалбоподателя и неговия адвокат, като ключът от имота бил предаден на районната администрация. В протокола било отбелязано, че на жалбоподателя се дава срок до 01.09.2023 г. да вземе описаните движими вещи, за което ще му се осигури достъп до имота.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

В обжалваната заповед не е инкорпорирано разпореждане за предварителното ѝ изпълнение, като такава не е допуснато и издавано и отделно от нея. В настоящия случай в подадената жалба се смесват искане за спиране на изпълнението на заповед с искане за спиране на действия на орган по изпълнението на тази заповед. Става въпрос за две отделни производства, съответно по чл. 166, ал. 1 и 2 и чл. 297 от АПК. Първото се предявява при обжалване на самата заповед и ако с нея е допуснато предварително изпълнение. Второто се предявява при образувано изпълнително производство и съответно предприето действие по принудително изпълнение от орган по изпълнението, което засяга страна в производството, респ. трето лице, чиито права, свободи или законни интереси са пряко засегнати от изпълнението. В настоящия случай искането за спиране следва да се разглежда като такава по чл. 297, ал. 4 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 267 АПК на изпълнение по реда на дял Пети от кодекса подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс или в друг закон. Процесната заповед за завладяване на недвижим имот представлява изпълнително основание съгласно чл. 268, т. 1 от АПК. Орган по изпълнението според разпоредбата на чл. 271, ал. 1, т. 1 АПК е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закона е посочен друг орган. Страни в изпълнителното производство са вискателят, който може да бъде административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, и всеки гражданин, организация или орган, посочени в изпълнителното основание, или техните правоприменици /чл.274, ал.1 АПК/. Длъжници по изпълнението, според ал. 2 на с.р., могат да бъдат гражданите и организациите, както и органите, посочени в изпълнителното основание, или техните правоприменици. На обжалване, според чл. 294 АПК, подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението като право на жалба имат страните в производството по изпълнението, както и третите лица, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати от него – чл.295 АПК. Съгласно чл. 297, ал.4 от АПК подаването на жалбата не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на оспорващия значителна и трудно поправима вреда. Тъй като разпоредбата не предвижда изрично основанията, при наличието на които изпълнителното производство може да бъде спряно, следва да бъдат приложени тези по чл. 166, ал. 2 АПК. В съответствие с разпоредбата на чл.166, ал.2 АПК, за да се спре изпълнението следва да са представени доказателства, че то би

могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда, която да бъде противопоставима на презюмираните от закона предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Следователно, за да бъде спряно принудителното изпълнение жалбоподателят следва да заяви и докаже вероятността за настъпване на вреди от изпълнението, за да се прецени дали те са значителни като основание за спирането му /арг. чл. 297, ал. 4 АПК/.

В случая, обаче, обжалваната заповед № РВЕ23-РД09-20 от 19.01.2023 г. на кмета на Столична община район „В.“ вече е изпълнена. С извършените действия на районната администрация от 22.08.2023 г., описани в съответния протокол, имотът, в който е живеел жалбоподателят е бил принудително иззет, а Т. А. отстранен от него, с което действията на органа по изпълнението на обжалваната в настоящото производство заповед, са приключили. Ето защо, подаденото искане за спиране на действия на орган по изпълнението е безпредметно, тъй като такива вече не се извършват, нито предстоят да се извършат.

Дори и да се приеме, че искането за спиране касае определения срок за събиране на движими вещи, съдът счита, че не са налице предпоставките по чл. 297, ал. 4 АПК. В жалбата не се излагат каквито и да било твърдения, че от изнасянето на движимите вещи до 01.09.2023 г. за жалбоподателя ще настъпят значителни или трудно-поправими вреди. Ето защо, искането за спиране е немотивирано, неоснователно и недоказано.

По изложените доводи съдът намира, че не са налице основания за спиране на изпълнението по реда на чл. 297, ал. 4 от АПК, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Т. Т. А. чрез адв. И. А. за спиране на действията по изпълнението на заповед № РВЕ23-РД09-20 от 19.01.2023 г. на кмета на Столична община район „В.“.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: